

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Maciej Świrski

DS.071.36.6.2024

Do druku nr 406

Warszawa, 13 czerwca 2024 roku

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. DS. 1801.268.2024

Data wpływu 20.06.2024

Pan Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

Odpowiadając na pismo z dnia 22 maja 2024 roku, znak: SPS-WP.020.147.4.2024, dotyczące rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 406), w zakresie związanym z kompetencjami KRRiT, podnoszę, co następuje.

Celem projektowanej ustawy jest implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/789 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającej przepisy dotyczące wykonywania praw autorskich i praw pokrewnych mające zastosowanie do niektórych transmisji online prowadzonych przez organizacje radiowe i telewizyjne oraz do reemisji programów telewizyjnych i radiowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/83/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE.

Dyrektywa 2019/790 stanowi odpowiedź Unii Europejskiej na aktualne wyzwania związane z rozwojem technologii cyfrowych w obszarze prawa autorskiego. Jak wskazuje się w dyrektywie: „Szybki rozwój technologii cyfrowych zmienia sposób, w jaki tworzy się, produkuje, rozpowszechnia i eksploatuje utwory i inne przedmioty objęte ochroną. Wciąż pojawiają się nowe modele biznesowe i nowe podmioty. Odpowiednie przepisy ustawodawcze powinny uwzględniać przyszłe przemiany, aby nie ograniczać rozwoju technologicznego”.

Jednym z istotnych elementów omawianej nowelizacji jest termin: wprowadzenie bezpośrednie. Przepis art. 2 pkt 4 dyrektywy 2019/789 stwierdza, że: „wprowadzanie bezpośrednie” oznacza proces techniczny, za pomocą którego organizacja radiowa lub telewizyjna przesyła swój sygnał będący nośnikiem programu organizacji innej niż organizacja radiowa lub telewizyjna w taki sposób, że sygnał ten nie jest publicznie dostępny w trakcie tego przesyłu.

Natomiast przepis art. 1 pkt 1) lit. a) projektu ustawy stanowi, że art. 6 ust. 1 pkt 4) i 5) ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych otrzyma nowe, następujące brzmienie: „4) nadawaniem utworu jest jego rozpowszechnianie drogą emisji radiowej lub telewizyjnej prowadzonej w sposób bezprzewodowy (naziemny lub satelitarny) lub w sposób przewodowy,

Strona 1 z 2

Pismo wydane w formie dokumentu elektronicznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SP-WP.020.147.4.2024

Data wpływu 20.06.2024

w tym przesyłanie przez organizację radiową lub telewizyjną sygnału zawierającego program innemu podmiotowi w taki sposób, że nie jest on publicznie dostępny w trakcie tego przesyłu, w celu przejęcia programu przez ten podmiot w całości i bez zmian oraz równoczesnego i integralnego przekazania go do powszechnego odbioru (wprowadzenie bezpośrednie); 5) reemitowaniem utworu jest jego rozpowszechnianie przez inny podmiot niż pierwotnie nadający lub podmiot, pod którego kontrolą i na którego odpowiedzialność takie pierwotne nadawanie jest prowadzone, drogą przejmowania w całości i bez zmian programu organizacji radiowej lub telewizyjnej oraz równoczesnego i integralnego przekazywania tego programu do powszechnego odbioru, niezależnie od sposobu, w jaki reemitent otrzymuje sygnał umożliwiający mu reemisję, w tym programu nadawanego drogą wprowadzenia bezpośredniego;”.

Jednocześnie przepis art. 1 pkt 4) projektu ustawy stanowi, że art. 21¹ ust. 4 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych otrzyma następujące brzmienie: „4. W przypadku reemitowania utworów nadawanych techniką wprowadzania bezpośredniego nadawca i reemitent dokonują jednej czynności rozpowszechniania utworu, przy czym każdy z nich jest obowiązany uzyskać zgodę uprawnionego odpowiednio na nadawanie tych utworów oraz ich reemitowanie.”. Tak skonstruowana treść przepisu jest rozbieżna z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji. Wskazać w tym miejscu należy przede wszystkim na przepis art. 4 pkt 7) ustawy o radiofonii i telewizji, zgodnie z którym rozpowszechnianiem jest emisja programu drogą bezprzewodową lub przewodową do odbioru przez odbiorców. Wobec tego, uchwalenie nowelizacji w proponowanym kształcie niewątpliwie **prowadzić będzie do rozbieżności interpretacyjnych w zakresie podmiotu dokonującego rozpowszechniania**. Jest to kwestia niezmiernie istotna, bowiem co do zasady, w myśl przepisu art. 33 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, z wyjątkiem programów publicznej radiofonii i telewizji, wymaga uzyskania koncesji.

Wobec powyższego, zasadne jest dokonanie zmian w zaprojektowanych przepisach, polegających na uznaniu, że „**wprowadzanie bezpośrednie**” jest **rozpowszechnianiem programu i wymaga uzyskania koncesji**, ewentualnie wpisu do rejestru programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym. Jednocześnie konieczna jest zmiana definicji rozpowszechniania zawarta w ustawie o radiofonii i telewizji.

Z poważaniem,

Maciej Świrski

/dokument podpisany elektronicznie/